

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 43. Protestantium querelæ contra quartum hujus pacis articulum circa religionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

unacum fundis cis Rhenum restituatur, Sæc. XVII.
 pariter etiam Canonici eidem adhæ- A.C. 1697.
 rentes cum plena amnestia restituantur.

XI. Landgravii Hassiæ Rheinfeldenses
 in arcem Rheinfels & inferiorem co-
 mitatum Catimablicensem reponan-
 tur. XII. In hac pace comprehendan-
 tur Sueciæ Rex, Episcopus & Episco-
 patus Basileensis, tredecim Helvetiæ
 Cantones, eorumque foederati, Mar-
 chio Badensis, & Brandenburgus cum
 omnibus ditionibus etiam sibi ex tra-
 ctatu Sangermanensi competentibus.
 XIII. Beneficia Ecclesiastica in Lotha-
 ringia & alibi remaneant penes moder-
 nos possessores.

§. XLIII.

*Protestantium querelæ contra quar-
 tum hujus pacis articulum circa
 religionem.*

Inter frequentes plurium Principum
 contestationes, & oppositiones nulla Att. & mem.
de la Paix
tom. 4.
& 8.
 acrior erat, quam illa Protestantium
 contra quarti articuli clausulam,
 qua religionem Catholicam in locis re-
 stitutis servandam esse sancitum erat:
 cum enim jam antea Protestantes omni
 contentione peterent, ut non modo in
 Argentinensi urbe, sed & in omnibus,
 quæ Gallis accessura essent, locis libe-
 rum

Sæc. XVII. rum sectæ suæ exercitium, ut ante
A. C. 1697. bellum potiebantur, servaretur, & pro-
fugi ex Gallia Calvinistæ instrumento
pacis includi, in patriam redire, ac con-
scientiæ libertate frui permitterentur,
hæc ipsa Hugonotarum ac præcipue
Silesiorum importunitas ac vehementia
admonuit Gallos, ne ipsi pro sua re-
ligione segnius, quam Protestantes pro
sua secta agerent: eapropter die trige-
sima prima Octobris seu pridie ejus
diei, qua pax subscribenda esset, con-
scriptas jam tabulas inter se collaturi
hanc clausulam ad articulum quartum
apposuere. Ea res, quantos clamores,
turbines, ac tempestates inter Prote-
stantes concitarit, nec lingua, nec ca-
lamo exprimi potest. Præprimis igi-
tur Protestantes contra pacis Concilia-
tores impotentibus furiis tumultuari,
effervescere, minari, exprobrare, tan-
taque animorum contentionem vociferari
auditi sunt, ut si pari studio pro focis
Imperii, ac pro aris suis profanis de-
pugnassent, facile ex Gallorum mani-
bus Alsatiam Imperiale extorsissent.
Adoriuntur Cæsar's Legatos, eisdem
summa vehementia exprobrantes, quod
absdubio aut Romani Pontificis vel
Palatini Electoris, aut Jesuitarum im-
pulsu Gallis cessissent, verum Caunit-
zius, ejusque Collegæ modeste illis
respon-

respondebant, se hujus clausulæ nullam partem habere, nec unquam cum Gallis, nisi præsente Conciliatore, locutos, proin potius in Gallos hujus novitatis Authores iras suas evomerent. Adeunt ergo Gallos, atque invisam hanc conditionem eradi postulant, si vero id aut non possent, aut non vellet, saltem Religionis Catholicæ usum duntaxat ad Ecclesias proprio ære a Rege structas restringerent, vel rem Cæsaris arbitrio committerent, vel religionem eo, quo nunc est loco relinquerent, quin tamen id diserte in pacis tabulas referretur: His illico suppetias tulere Anglo-Batavi, & Sueci, qui de pace Westphalica actum esse conclamantes, suarum partium esse ajebant, ne ejusdem Religionis confortes hac clausula opprimi paterentur. Verum ad hæc aptissime respondit Harlæus Galliæ Legatus: *si vos vestræ Religionis tanta cura incessit, num putatis, Regem meum pro sua minus sollicitum esse.* Nihilominus Protestantes ad Imperii comitia scriptum quoddam transmiserere, in quo contra Cæsareos Legatos questi, se in Religionis suæ negotio nequidem auditos fuisse, ac Gallos inde audaciores factos præfatam clausulam paci Religiosæ adeo contrariam obtrusisse, ajebant, se vero adversus ejusmodi

Sæc. XVII. modi attentata reclamare, ac petere,
A. C. 1697. ut Catholici de pace Religiosa sarta

tecta servanda idonee caverent, simul
que promitterent, se hac clausula con-
tra Protestantes & contra pacem West-
phalicam non usuros, sed eam non nisi
ad Ecclesias a Gallo Rege dotatas ex-
tensuros: Verum hac sua oppositione
haud amplius obtainere poterant, nisi
ut eis beneficij loco concederetur, ut Pro-
testantes Principes, si subscribere sibi re-
ligioni ducerent, eodem tamen numero
cum subscriptibus haberentur, dum-
modo hanc quoque clausulam ratam
haberent, id si detrectarent, armis
rem esse dirimendam scirent. Postquam
vero ex Protestantibus Wirtembergi-
cus, Francofordiensis, & Weteraviæ
Comitum Legati subscriptiverant, etiam
ceteri pacem universam unacum hac
clausula tandem acceptarunt, ratam
que habuerunt, & quamvis decre-
tum fuerit, ut per sex utriusque Re-
ligionis delegatos hæc caufsa decidere-
tur, ac Protestantes adhucdum in
omnibus ferme comitiis, capitulationi-
bus & pacificationibus ab illo tem-
pore initis contra hanc clausulam re-
clamarint, nihil tamen usque nunc
efficere potuere, eo quod obstet pactum
publicum ab Imperio ratificatum, quod
unius tantum partis voluntate mutare

non

non licet: nisi etiam ob continuam Pon-
Sæc. XVII.
tificis, & Catholicorum oppositionem
pax quoque Westphalica immutaretur.
Inde tamen haud levis rei Catholicæ
facta est accessio; quippe præter sex-
decim Calvinistarum Tempa postmo-
dum suppressa, Galli multis in Palati-
natu, aliisque ad Rhenum & Mosellam
locis Catholicam religionem restitue-
runt, & ubi jam introducta erat, eam
in statu suo relinqu curarunt.

A.C. 1697.

§. XLIV.

*Ludovici Galliarum Regis edicta con-
tra Hugonotas.*

Postquam vi hujus Pacis Guilielmus III. *Hode l.c.*
Auriacus Princeps, heri in Regem *pag 246.*
Angliæ agnitus, Principatum Arausi- *Abrege*
canum denuo receperat, eo Calvinista- *Chron. l. 35*
rum quamplurimi exules commigrare
parabant, quo comperto Ludovicus XIV.
Galliarum Rex die duodecima Decem-
bris sub poena capitali prohibuit, ne
ad hunc Principatum contenderent,
atque illi, qui jamjam aufugissent, in-
tra semestre in Franciam redirent, il-
lis vero Prædicantibus, qui Lugduni
capti detinebantur, Rex Arausium re-
vertendi facultatem dedit. In hoc e-
dicto Religio, & ratio status æquas par-
tes habuisse videtur; concessa enim
Hist. Eccles. Tom. LXVI. E e emi-